BOETHIUS

Heiligenkreuz, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30297
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

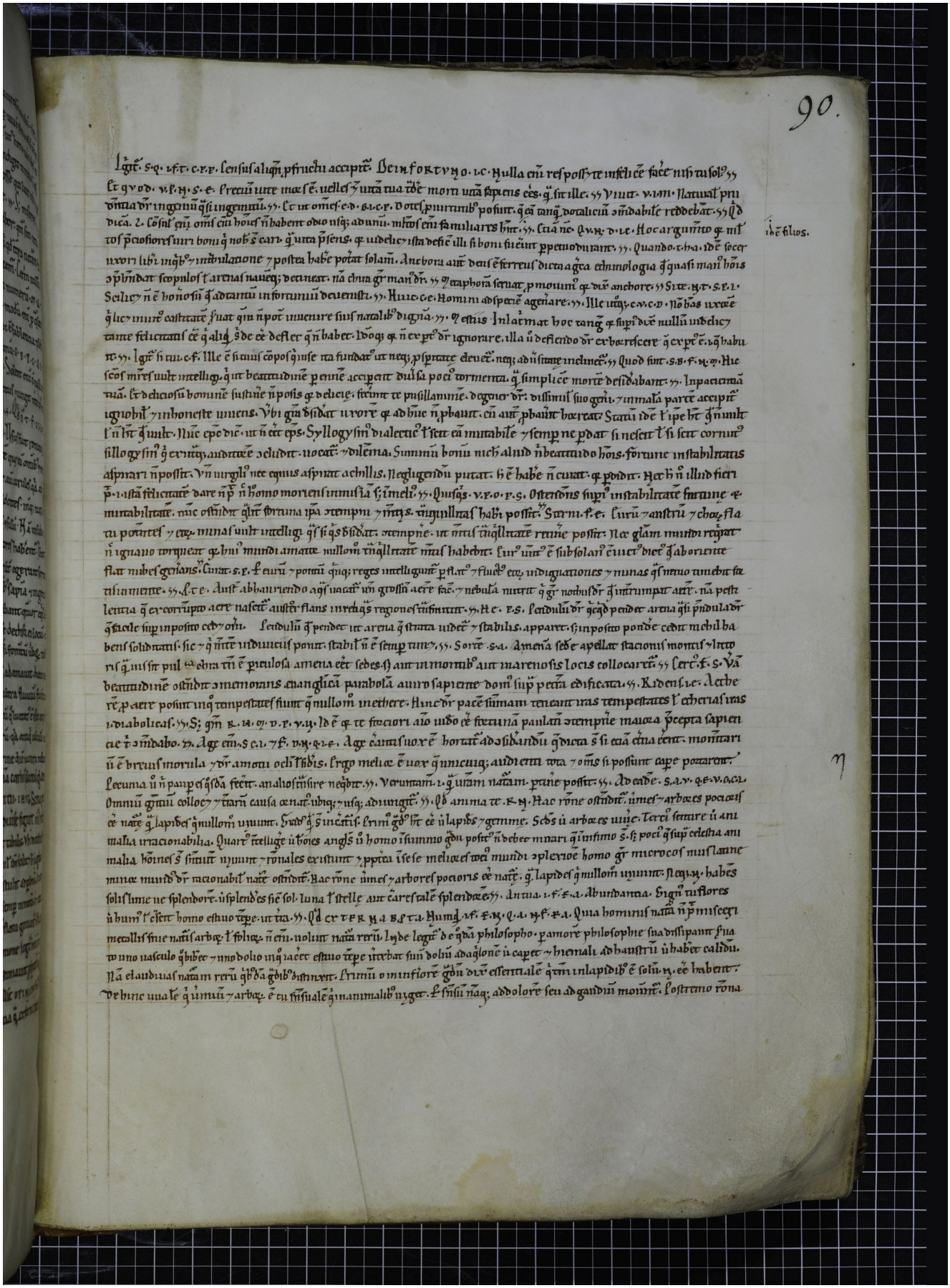

Lgrē. s.q. vf.t. c.r.v. Sensus aliqm pfructu accipit. Dein fortvn o. i.c. Nulla enim res possit te infelicem facere nisi tu solus.
Et quod. v.l.h. s.e. Precium iure maes. uelles tuam tua tode morte una sapiens ees. q. sit ille. Vinc. v.im. Statuat pri
ma dr ingenium qsi ingemuit. Et ut omes. e.d. s.i.c.r. Dotes spiritumq posuit. qea tang dotalicii indabile reddebat. Sed
dica. 2. Cosul qi omis cui boies nō habent odio usq; ad unu. mtos enim familiares hnt. Cua ne. q.v.n. d.i.e. Hoc argumto q mit
tos pciosiores uiri boni q nos s eam. quia psens. q udelicr ista defie illi si boni fuerint ppetodurant. Quando.t.ha. idē socer
uxori libi inglo tribulacione postea habe potat solam. Ancbora aut deus ferreus dicta agca etimologia q quasi man bois
oplindat scopulos t arenas naueq; detinent. nā chna gr man dr. Metaphora sumat pmouni q die anchore. Sire. h.t. s.r.i.
Seliciō ne bono sii q adiantu in fortunii deuenitis. Hinc o.e. Homini adspere agere. Ille utq; c.a.c.d. Nō bas iuraē
glicr iuste castitate fuat qin nō pot uiuere sius natalib dignia. Et estis Inlatrat hoc tang q supi die nullū iudeliciy
tate felicitatis ee q aliq. s de ee defler q n habet. Idoq; q n ee pe dr ignorare. Illa ū deflendo dr erbescere q ee pe e. ug habu
re. Lgrē si tu. c.f. Ille e simus copos q ipse ra fundat ut neq; pspitate deuee. neq; ad ūstate inclinee. Quod sint. s.b.f.n.q. Hic
cos mires uult intelligi. q ut beatitudine pmine accipere dulsu poci tormenta. q simplice morte desidabant. Inpaciema
tia. Et deliciosū hominē sustine nō posis q deliciē. secūm te pusillanime. degnor dr. dissimil suo gni. Tu mala parte accipe
ignobil tu inhoneste uiuens. Vbi gia bsidat uxore q ad hue n phaut. cū aut phaūt bere. Statu ide t ipe hr q nuk
l n hr q uuk. Nuc epo die. ut n ee eps. Syllogysm dialecice t sed ea mutabile semp ne pdat si nesert t si sert cornut
sillogysm q ex utq; audtate concludit. uocat. dilema. Summu bonu nichil aliud n beatitudo hois. fortune instabilitatis
aspirari n possit. Vn uirgli nec equus aspirat achillis. Negligendu putat. hē habe n curat. q poddit. Hec b n illud fieri
p. iusta felicitate dare n p n homo moriens inmisia s; imeli. Quisqs. v.r.o. r.s. Ostendens supi instabilitate fortune q
mutabilitate. nuc ostndit qlit fortuna ipa sempiu tuguillnas habi possit. Sternu.f.e. Curu anstru choz fla
tu pontes eq. minas uult intelligi. qs si qs bsidat. sempne. ut mtis tuqllitate retine possit. Nec glam mundi regat
n igniano torqueat. q bni mundi amate nullom tuqllitate nisi habebit. Cur unde e subsolan cuncte diei q aborienie
flat nubes genians. Cunt. s.r. Eeuru pomu qiq; reges intelligunt pflat flueb eq. indigitationes minas qs nemo timebit fa
tuiniente. Et.t.e. Aut abhauriendo agi uacate un grossu aere fac. nebula nuce q gr nobusdr q intrumpat aut. nā pesti
lentia q ex cortupo aere nasce auster flans in rectas regones trusinuit. Ite. r.s. Pendulu dr qcqd pendet arcua qli pdulad
gtacile sup in posito ced oni. Pendulu q pendet ut arcua q strata uidet stabilis. apparet. si in posito pondē cedit nichil ha
bens solidtatis. sic q nite indiuicus ponit. stabil n e semp tuc. Sorte. s.a. amena sede apellat stacionis montis. Intro
ris q iussit pul ebra tui e periculosa amena eet sedes. si aut in mortib aut in arenosis locis collocaret. Cert.f.s. Va
beatitudine ostndit memoians euangelica parabola auro sapiente dom sup petra edificata. Riden.i.e. Acche
re pacere posit inq tempestates suum q nullom inethere. Hinc dr pace summam teneant uas tempestates t ethereas uas
u diabolicas. Et; gm e.i.a. q. v.r.v.u. Id e q te fuciori alo iudo ee fortuna paulati sempne maoa precepta sapien
cie t imdabo. Age em. s c.i. 7f. v.n.q.r.e. Age camus iuxe e hortat adsibandu q dicta s si eia etia cent. montari
ū e breuis morula dr amoru ocli t libis. Ergo meliae e uxe q unicuiq; audiem tua 7 oms si possunt cape potarent.
Lecuma ū n paup q sda fecit. analosisire neqbit. Verumtam. i. q uiam natam. prane possit. Ad eade. s.a.v. q.e.v.o.c.i.
omnu gmu colloc tiam causa ena ubiq; usq; adiungit. Id anima te. r.n. Hac rone ostndit. ūmes arbores pociois
ee nate q lapides q nullom uiuunt. Sed q sincatis. Erm gd t ee u lapids germine. Sed u arbores uuie. Terci semure u ani
malia irracionabilia. Quare telluge u boies angls u homo i summo gdu posit n debet minari q in infimo s.s. poci q sup celestia ani
malia bones s simut uiuunt rionales existunt ppria i se se meliaes uci mundi aplexione homo gr microcos musi anne
mae mundi dr racionabil nate ostndit. Hac rone ūmes arbores pociors ee nate. q lapides q nullom uiuunt. Sed q.n. habes
solis lume ne splendore. u splendes sic sol luna t stelle aut cares tale splendae. Antia. i.f. e.a. Abundantia. Signu ruflores
u bum t esent homo estuo tepe. ut ita. Sed cr tere h a b f t u Humq. a.f. e.n. q.a. n.f. e.a. Qua hominis natu n p miscegi
metallis siue natis arbe t folie. n enu. uolunt natu rerū. Lyde legit de qda philosopho. p amore philosophie sua dissipauit sua
to uno uasculo qbibet uno dolio inq iacet estuo tepe ut erat suu dolu adaglone u capere hiemali ad haustru u habet calidu.
Na et aduuias natam rerū qbda qbib distinxit. Primu o minfiore qdu dr essentiale qm in lapidib e solu n. ee habent.
De hinc una se q uiuu arbor. e cu sensuale qm animalib uiger. Et sensu naq; ad dolore seu ad gaudiu mouet. Postremo rona